Politechnika Warszawska



MSI

C1. Reprezentacja wiedzy w logice

Włodzimierz Kasprzak

Zad 1. "Agent odkurzający" realizujący cel

Dla "agenta odkurzającego" (z pamięcią) wyznaczyć sekwencję akcji wiodącą do celu "wszędzie czysto" w trzech różnych sytuacjach:

- Środowisko jest deterministyczne i w pełni obserwowalne → problem jednostanowy (1 stan problemu to 1 stan środowiska). Agent dokładnie zna stan przed i po wykonaniu operacji - rozwiązaniem jest sekwencja akcji bezpośrednio prowadząca do zadanego celu.
- 2) Środowisko jest deterministyczne ale nie w pełni obserwowalne na skutek braku pewnych czujników → problem wielostanowy niepewność aktualnego stanu środowiska (1 stan problemu to wiele możliwych stanów środowiska). Agent nie ma pełnej wiedzy o stanie środowiska, ale zna wpływ wykonania swoich akcji na środowisko rozwiązaniem jest sekwencja akcji najpierw redukująca niepewność stanu środowiska.
- 3) Środowisko jest niedeterministyczne → problem ewentualności niepewność następnego stanu środowiska. Obserwacje dostarczają nowych informacji o środowisku. Rozwiązaniem może być warunkowanie wykonanie akcji, warunkowane nową obserwacją.

Rozwiązanie 1.A) Problem jednostanowy.

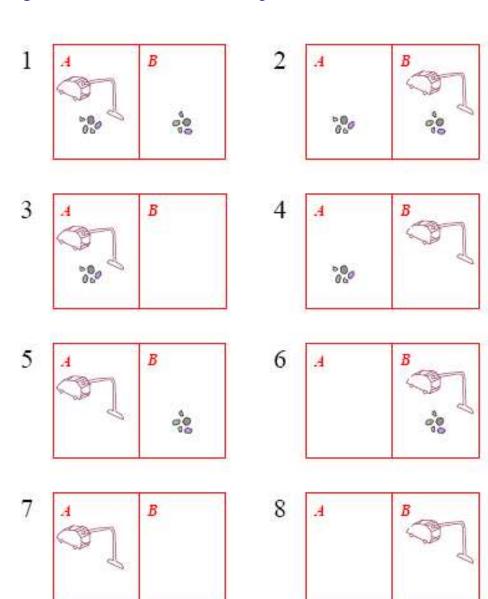
Problem jedno-stanowy

- Pełna obserwowalność oznacza możliwość identyfikacji stanu początkowego.
- Załóżmy start agenta w stanie #5 środowiska

Agent typu 1

 Rozwiązaniem jest sekwencja akcji:

[w prawo, odkurzaj]



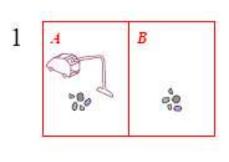
Rozwiązanie 1.B) Problem wielostanowy

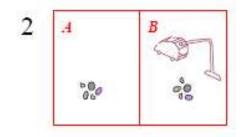
Brak czujników – problem wielo-stanowy.

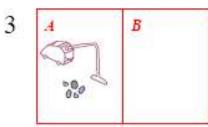
- Start problemu wszystkie stany środowiska są możliwe Start $\longleftrightarrow \{1,2,3,4,5,6,7,8\}$.
- Operacja "w prawo"
 przeprowadza startowy
 zbiór stanów w zbiór {2,4,6,8}.

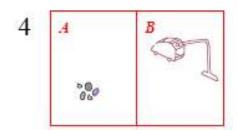
Agent typu 2:

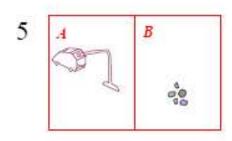
Rozwiązaniem jest sekwencja:
 [w prawo, odkurzaj, w lewo, odkurzaj]

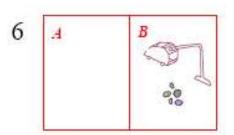


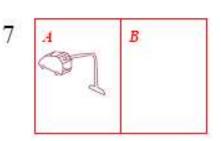


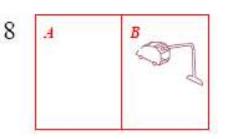












Rozwiązanie 1.C) Problem "ewentualności"

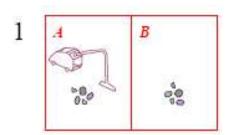
Niedeterministyczne środowisko – problem ewentualności.

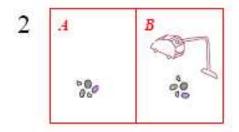
- Niedeterministyczne efekty: zabrudzenie może pojawić się w każdej chwili.
- Częściowa obserwowalność: [pozycja, brud w tej pozycji]
- Niech stan startowy problemu to obserwacja: [Lewo, Czysto]
 Wtedy: Start ←→stan #5 lub #7.

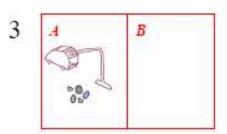
Agent typu 3

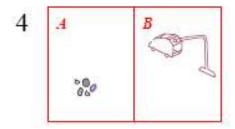
 Rozwiązaniem jest sekwencja warunkowana aktualną obserwacją:

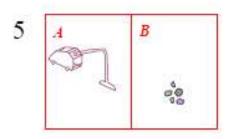
[w prawo, if brud then odkurzaj]

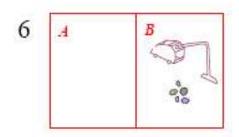


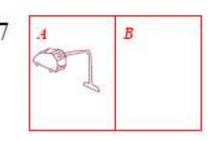


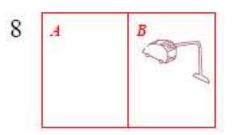












Zad 2. Przykład agenta "świata Wumpusa"

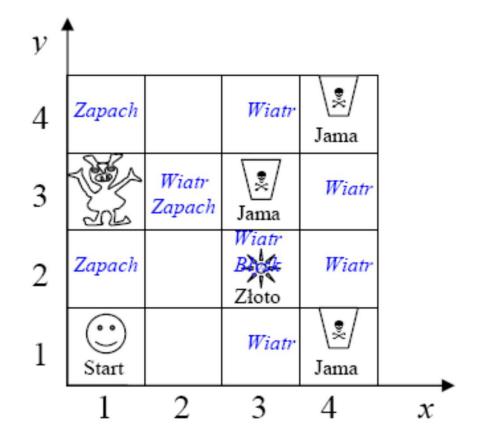
"Wumpus" to wczesna gra komputerowa.

Celem agenta jest znalezienie złota i wydostanie się z jaskini (powrót do kwadratu startowego [1,1]).

Miara skuteczności agenta:

złoto: +1000 pkt., śmierć: -1.000 pkt, -1 pkt. za każdą akcję, -10 pkt. za skorzystanie z jedynej strzały.

Nie zawsze agent może uzyskać dodatni wynik - świat może być "źle" zdefiniowany: złoto może być w jamie lub być niedostępne – otoczone jamami i/lub Wumpusem.



Zad. 2 (c.d.) obserwacje i akcje w "świecie Wumpusa"

Obserwacje tworzą wektor 5-elementowy: [zapach, wiatr, błysk uderzenie, krzyk]

- W kwadracie, gdzie mieszka Wumpus oraz w ściśle przylegających agent czuje zapach (smród Wumpusa);
- W kwadratach przylegających do jamy agent czuje wiatr;
- W kwadracie, gdzie znajduje się złoto agent obserwuje błysk;
- Jeśli agent wejdzie na ścianę to czuje uderzenie;
- Kiedy Wumpus zostaje zabity, w całej jaskini słychać krzyk.

Akcje: { ObrótWLewo, ObrótWPrawo, RuchWPrzód, Podnieść, Upuścić, Strzelić, Wyjść, Zginąć }

- "Strzelić" zużywa jedyną strzałę w kierunku patrzenia agenta;
- "Podnieść" złoto, jeśli jest w tej samym kwadracie;
- "Upuścić" złoto, pozostawiając je w tym samym kwadracie;
- "Wyjść" pozwala agentowi opuścić jaskinię, o ile znajduje się on w kwadracie startowym.
- "Zginąć" agent ginie jeśli wejdzie na kwadrat, w którym znajduje się мt/wmpus lub jama.

Ćwiczenie 1

Zad. 2 (c.d.) Nieformalne wnioskowanie w świecie Wumpusa

Przedstawić sekwencję obserwacji i akcji agenta oraz (stanu rozpoznania środowiska) wiodącą go do kratki ze złotem w poniższej wersji świata (na początku zupełnie nieznanego agentowi).

Początkowa obserwacja w kwadracie [x,y]=[1,1]: agent nie odczuwa

zapachu ani wiatru.

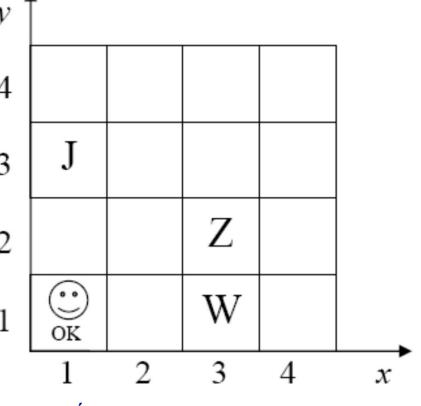
© oznacza położenie agenta.

OK – kratka jest "bezpieczna".

J - jama

W - Wumpus.

Z - złoto



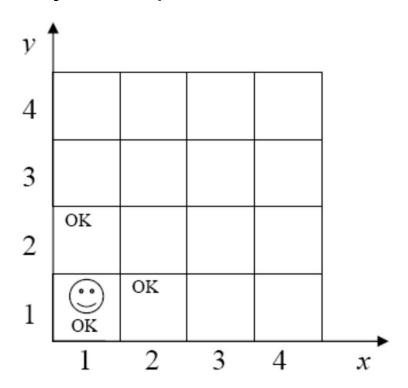
Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (1)

Początkowa obserwacja w kwadracie [x,y]=[1,1]: agent nie odczuwa zapachu ani wiatru.

Agent może wywnioskować, że kratki [1,2] i [2,1] są bezpieczne, co oznaczono przez OK. Z faktu, że znajduje się w kratce [1,1] i jest ciągle żywy, agent wnioskuje, że [1,1] też jest bezpieczna.

© oznacza położenie agenta.

OK – "bezpiecznie".



Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (2)

Załóżmy, że agent zdecydował się przejść do kratki [1,2].

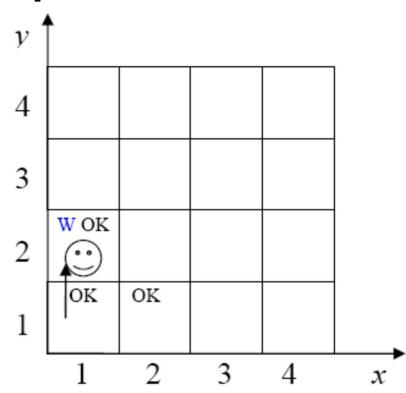
Teraz agent odczuwa wiatr, a to oznacza, że w sąsiedniej kratce znajduje się jama.

Sąsiednie kratki to [1,3], [2,2] i [1,1].

© oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.



Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (3)

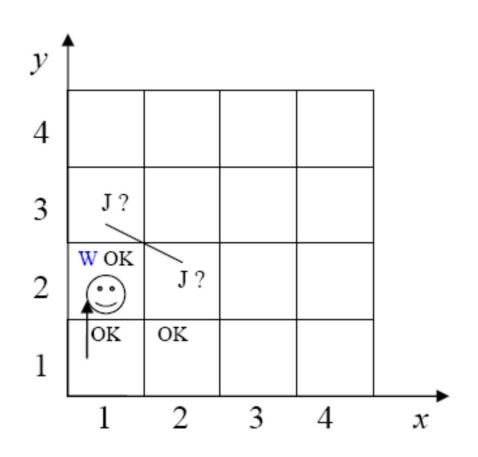
Agent wnioskuje, że w sąsiednich kratkach, [1,3] i [2,2], może znajdować się jama (co oznaczono przez P?). W kratce [1,1] agent już był i nie wpadł do jamy, więc tam jej nie ma.

© oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.

J? oznacza możliwe położenie jamy.



Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (4)

W tej chwili agentowi znana jest tylko jedna kratka, oznaczona jako OK, czyli bezpieczna. Jest nią [2,1].

Ostrożny agent wróci do [1,1] i wykona ruch do kratki [2,1].

Teraz niech agent odczuwa zapach po przejściu do [2,1].

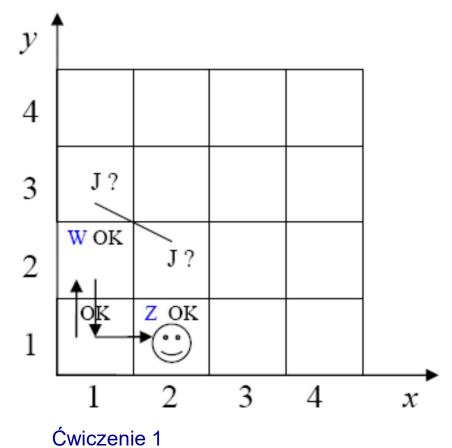
© oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.

J? oznacza możliwe położenie jamy.

Z oznacza zapach.



Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (5)

Zapach w kratce [2,1] oznacza, że w sąsiedniej kratce znajduje się *Wumpus*. Nie ma go na pewno w kratce [1,1], bo inaczej agent już by został "zjedzony". Nie ma go też w kratce [2,2], bo agent musiałby odczuwać zapach będąc w kratce [1,2]. Czyli agent wnioskuje, że *Wumpus* jest w [3,1]. Ponieważ agent nie odczuwa wiatru to nie ma jamy w [2,2], czyli musi być w [1,3].

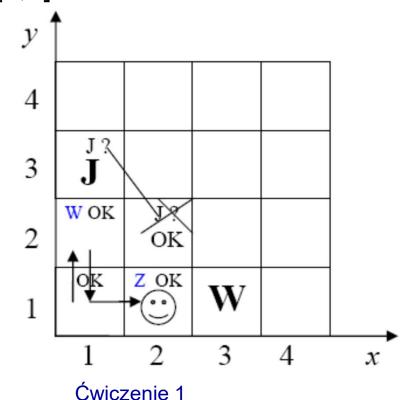
© oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.

J? oznacza możliwe położenie jamy.

Z oznacza zapach.



J - pewność jamy.

W – pewność Wumpusa.

Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (6)

Agent przemieszcza się do kratki [2,2], gdyż wie już, że jest ona bezpieczna.

Obserwacje w tej kratce są puste, czyli sąsiednie kratki [3,2] i [2,3] są bezpieczne, podobnie jak wizytowane już [1,2] i [2,1]

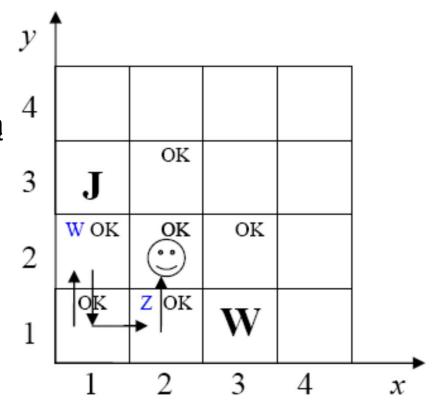
© oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.

J? oznacza możliwe położenie jamy.

Z oznacza zapach.



J - pewność jamy.

W – pewność Wumpusa.

Rozwiązanie 2. Wnioskowanie w świecie Wumpusa (7)

Agent przemieszcza się do kratki [3,2], chociaż równie dobrze mógłby przejść do [2,3]. Obserwacje w tej kratce to [W,B,Z], czyli m.in. błysk złota. Agent znalazł złoto i może wykonać akcję podniesienia go a następnie powrócić do kratki [1,1] (po znanej sobie ścieżce – jeśli pamięta swoje położenia) i wyjść z jaskini.

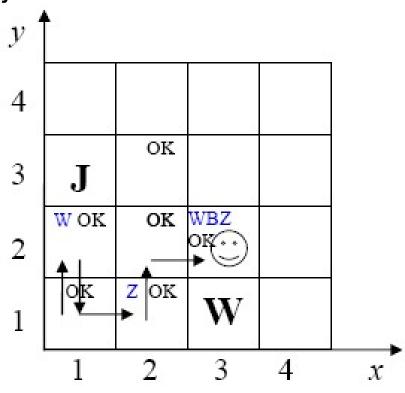
oznacza położenie agenta.

OK oznacza bezpieczną kratkę.

W oznacza obserwację wiatru.

J? oznacza możliwe położenie jamy.

Z oznacza zapach.



J - pewność jamy.

W – pewność Wumpusa.

B oznacza obserwację błysku złota.

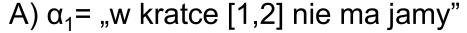
Zad 3. Wynikanie zdań w świecie Wumpusa

W świecie Wumpusa załóżmy sytuację powstałą po:

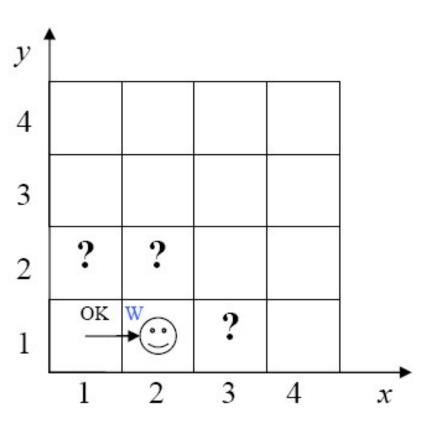
(1) pustej obserwacji w [1,1],ruchu w prawo do [2,1] i(2) obserwacji wiatru w [2,1].

Teraz agent chciałby wiedzieć, czy w 3 sąsiednich kratkach: [1,2], [2,2] i [3,1], występują jamy.

Sprawdzić wynikanie, lub nie, poniższych zdań z aktualnej bazy wiedzy, poprzez 1 sprawdzenie zawierania się modeli, dla zdań:

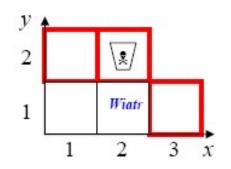


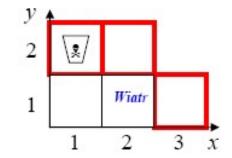
B) α_2 = "w kratce [2,2] nie ma jamy"

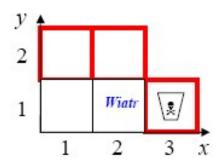


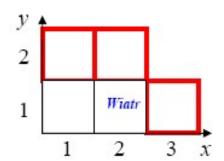
Rozwiązanie 3. Wynikanie w świecie Wumpusa (1)

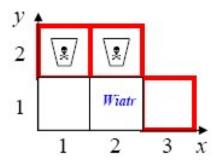
Możliwych jest 2³ = 8 modeli tego problemu.

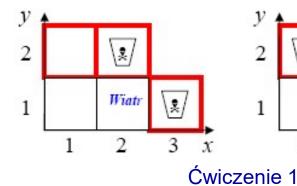


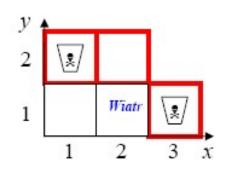


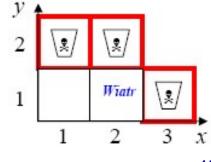




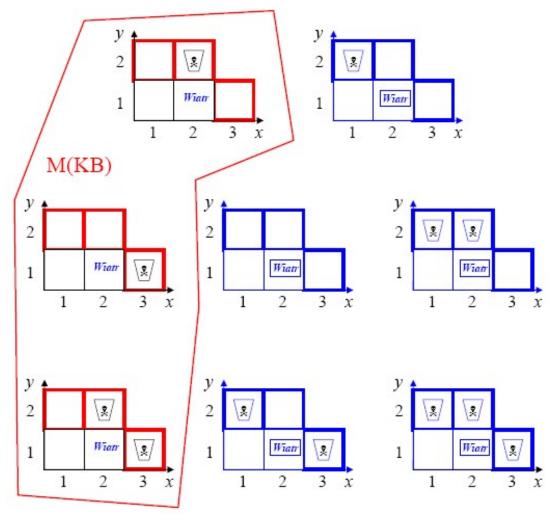








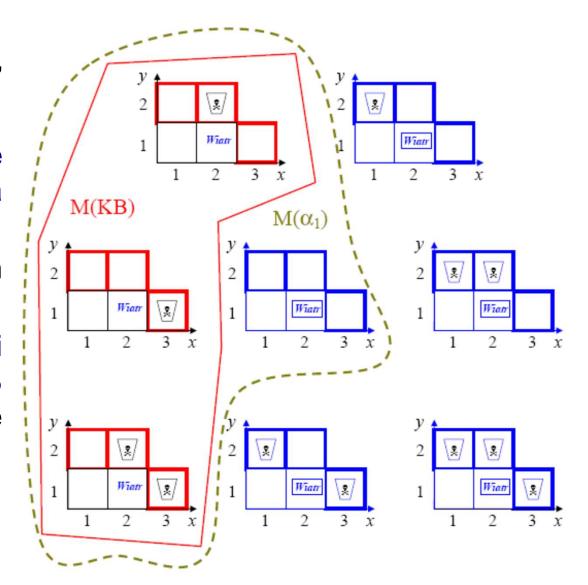
Rozwiązanie 3. Wynikanie w świecie Wumpusa (2)



- KB = { reguly świata "Wumpusa" + obserwacje (1) i (2)}
- Aktualny model KB jest w sprzeczności z 5 potencjalnymi modelami sytuacji.

Rozwiązanie 3.A) Wynikanie zdania α₁

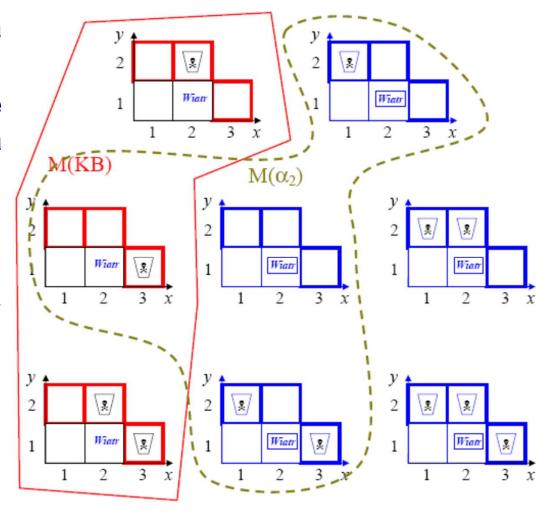
- KB = { reguly świata "Wumpusa"+ obserwacje (1) i (2)}
- Zdanie (wniosek) α_1 = "w kratce [1,2] nie ma jamy jest ona bezpieczna".
- Sprawdzamy relację dwóch modeli: M(KB) ⊆ M(α₁).
- Stąd wynika, że KB = α₁ czyli powyższe zdanie wynika z KB (jest prawdziwe w świetle dotychczasowej wiedzy).



Rozwiązanie 3.B) Wynikanie zdania α₂

Ponownie: KB = { reguły świata "Wumpusa" + obserwacje (1) i (2)}

- Zdanie (wniosek) α_2 = "w kratce [2,2] nie ma jamy jest ona bezpieczna".
- Sprawdzamy relację dwóch modeli: M(KB) ⊄ M(α₂).
- Powiemy, że zdanie α_2 nie wynika z KB: $KB \not\models \alpha_2$.



Zad. 4. Wnioskowanie z tablicą prawdy w rachunku zdań dla świata Wumpusa.

Niech formuła $J_{i,j}$ będzie prawdziwa, gdy jest jama w kratce [i, j].

Niech formuła $W_{i,j}$ będzie prawdziwa, gdy jest wiatr w kratce [i, j].

Jak wiemy, każdy *model* KB wyznacza wartość "*prawda*" dla zdań zawartych w KB. Przyjmijmy założenie dla *stanu początkowego -*

```
Zdanie R_1: \neg J_{11} ("nie ma jamy w kratce [1,1]")
```

Zasada budowy świata: dla każdej kratki zachodzi "agent odczuwa wiatr gdy w sąsiedniej kratce jest jama". Możemy to wyrazić dla dwóch pierwszych kratek jako:

```
Zdanie R_2: W_{11} \Leftrightarrow (J_{12} \vee J_{21})
Zdanie R_3: W_{21} \Leftrightarrow (J_{11} \vee J_{22} \vee J_{31})
```

Niech po dwóch obserwacjach (wykonanych w kratkach [1,1] i [2,1]) baza wiedzy zawiera też zdania:

```
Zdanie R_4: \neg W_{11} ("agent nie odczuwa wiatru w [1,1]")
```

Zdanie R_5 : $W_{2,1}$ ("agent odczuwa wiatr w [2,1]").

Metodą tablicy prawdy wyznaczyć (przeliczyć) modele aktualnej bazy wiedzy ograniczonej do zdań R_1 – R_5 .

MSI Ćwiczenie 1 21

Rozwiązanie 4. Wnioskowanie z tablicą prawdy w świecie Wumpusa.

W 1,1	W 2,1	J 1,1	J 1,2	J 2,1	J 2,2	J 3,1	R1	R 2	R3	R 4	R 5	KB
0	0	0	0	0	0	0	1	1	1	1	0	0
0	0	0	0	0	0	1	1	1	0	1	0	0
1		1	:	÷	:				:		÷	:
0	1	0	0	0	0	0	1	1	0	1	1	0
0	1	0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1
0	1	0	0	0	1	0	1	1	1	1	1	1
0	1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1
0	1	0	0	1	0	0	1	0	0	1	1	0
	:		÷	÷	:	:	1	:	:	:	:	:
1	1	1	1	1	1	1	0	1	1	0	1	0

W zdaniach $R_1,...,R_5$ występuje 7 symboli. Liczba potencjalnych modeli dla tej sytuacji wynosi: $2^7 = 128$.

Tylko dla trzech modeli wszystkie zdania $R_1,...,R_5$ są prawdziwe i są to modele aktualnie rozpatrywanej bazy KB.

Zad. 5. Zdefiniować w rachunku zdań aksjomaty ukrytych własności dla świata Wumpusa.

Aksjomaty "ukrytych własności" łączą widoczne obserwacje z ukrytymi przyczynami (zasadami świata).

Rozwiązanie 5.

Oczywiste są założenia o początkowym miejscu [1,1]:

```
\neg J_{1,1} (,,nie ma jamy w [1,1]"),
```

$$\neg WP_{1,1}$$
 (,,nie ma Wumpusa w [1,1]"),

Dla każdego miejsca [x,y] znana jest zasada powstawania "wiatru":

$$W_{x,y} \Leftrightarrow (J_{x,y+1} \vee J_{x,y-1} \vee J_{x+1,y} \vee J_{x-1,y})$$

Dla każdego miejsca [x,y] znana jest zasada powstawania "smrodu":

$$Z_{x,y} \Leftrightarrow (WP_{x,y+1} \vee WP_{x,y-1} \vee WP_{x+1,y} \vee WP_{x-1,y}).$$

Wiemy też, że jest *przynajmniej* jeden Wumpus: $WP_{11} \vee WP_{12} \vee ... \vee WP_{n\,n}$ ale tak naprawdę wiemy więcej – jest *dokładnie* jeden – dla każdej pary miejsc w jednej z nich nie ma Wumpusa:

$$\neg WP_{11} \lor \neg WP_{12}$$
, $\neg WP_{11} \lor \neg WP_{13}$, ...:

Jest n(n-1)/2 takich par, gdzie n oznacza liczbę miejsc świata Wumpusa.

MSI Ćwiczenie 1

Zad. 6 Zdania wynikające z obserwacji

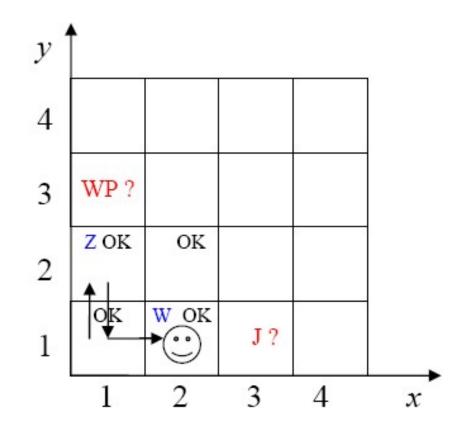
Załóżmy, że KB agenta świata Wumpusa zawiera zdania zdefiniowane w rozwiązaniu zad. 5 do których dodane zostały zdania obserwacji po wizytacji 2 dalszych kratek [1,2] i [2,1]: $\neg Z_{11}$, $\neg W_{11}$, $\neg Z_{21}$, W_{21} , Z_{12} , $\neg W_{12}$. Pokazać, czy z tak rozszerzonej bazy wiedzy wynikają zdania:

 WP_{13} ?, J_{31} ?

Wskazówka do rozwiązania 6

Bezpośrednio wynikają następniki implikacji:

$$\neg Z_{11} \Rightarrow \neg WP_{11} \land \neg WP_{12} \land \neg WP_{21}
\neg Z_{21} \Rightarrow \neg WP_{11} \land \neg WP_{21} \land \neg WP_{22} \land \neg WP_{31}
\neg W_{11} \Rightarrow \neg J_{11} \land \neg J_{12} \land \neg J_{21}
\neg W_{12} \Rightarrow \neg J_{11} \land \neg J_{12} \land \neg J_{22} \land \neg J_{13}
W_{21} \Rightarrow (J_{11} \lor J_{22} \lor J_{31}) \land \neg J_{21}
Z_{12} \Rightarrow (WP_{11} \lor WP_{22} \lor WP_{13}) \land \neg WP_{12}$$



Zad. 7 Reguły wnioskowania

Które z podanych niżej reguł wnioskowania są poprawne? Uzasadnić odpowiedź.

1)
$$\frac{\alpha \to \beta, \beta \to \gamma}{\alpha \to \gamma}$$

2)
$$\alpha \rightarrow \beta, \beta \rightarrow \gamma, \alpha$$

3)
$$\frac{\alpha \vee \beta, \alpha \vee \neg \beta}{\alpha}$$

$$4) \qquad \frac{\alpha \to \beta}{\neg \beta \to \neg \alpha}$$

$$5) \qquad \frac{\alpha \to \beta}{\neg \alpha \to \neg \beta}$$

6)
$$\frac{\alpha \to (\beta \to \gamma)}{\beta \to (\alpha \to \gamma)}$$

Rozwiązanie 7 (wskazówka)

Można zastosować tabelę prawdy dla pokazania, że każdy model zdań (czyli takich wartościowań symboli zdaniowych α , β , γ , dla których zdania te są spełnione) występujących w poprzedniku danej reguły jest jednocześnie modelem zdania występującego w następniku reguły.

Można też wyprowadzić następnik z poprzednika w sposób analityczny stosując przekształcenia równoważnościowe lub implikacje.

Zad. 8. Postać normalna CNF w rachunku zdań

Przekształcić poniższe zdanie do postaci normalnej dla wnioskowania **z** regułą rezolucji: $A1 \Leftrightarrow (L1 \lor L2)$.

Wyjaśnić realizowane przekształcenia.

Rozwiązanie 8

1. Usuwamy \Leftrightarrow , zamieniając $\alpha \Leftrightarrow \beta$ na $(\alpha \Rightarrow \beta) \land (\beta \Rightarrow \alpha)$.

$$(A1 \Rightarrow (L1 \lor L2)) \land ((L1 \lor L2) \Rightarrow A1)$$

2. Usuwamy \Rightarrow , zamieniając $\alpha \Rightarrow \beta$ na $\neg \alpha \lor \beta$.

$$(\neg A1 \lor L1 \lor L2) \land (\neg (L1 \lor L2) \lor A1)$$

 Wprowadzamy – do środka nawiasów stosując reguły de Morgana i ewentualnie eliminujemy podwójną negację:

$$(\neg A1 \lor L1 \lor L2) \land ((\neg L1 \land \neg L2) \lor A1)$$

4. Stosujemy prawo rozdzielczości (∧ nad ∨)

$$(\neg A1 \lor L1 \lor L2) \land (\neg L1 \lor A1) \land (\neg L2 \lor A1)$$

5. Stosujemy regułę eliminacji koniunkcji, uzyskując zbiór klauzul:

$$(\neg A1 \lor L1 \lor L2); \quad (\neg L1 \lor A1); \quad (\neg L2 \lor A1)$$

MSI Ćwiczenie 1 26

Zad. 9. Jak reprezentować własności zmienne w czasie na gruncie rachunku zdań?

Rozwiązanie 9.

Omówmy to na przykładzie "świata Wumpusa". Wprowadźmy symbole zdaniowe $L_{\rm x,y}$ dla oznaczenia, że agent znajduje się w kratce o współrzędnych [x,y]. Wtedy efekty możliwych akcji podawałyby formuły typu:

```
L_{1,1} \wedge Zwr\acute{o}conyWPrawo \wedge RuchWPrz\acute{o}d \Rightarrow L_{2,1}
```

Jednak to nie prowadzi do prawidłowego wnioskowania. Po wykonaniu akcji oba zdania $L_{1,1}$ i $L_{2,1}$ będą w bazie danych uważane za prawidłowe, tymczasem już tak nie jest, gdyż *świat Wumpusa* zmienia się wraz z upływem czasu.

Jak reprezentować te zmiany w rachunku zdań? Jedynym sposobem jest odpowiednie indeksowanie symboli. Np. wprowadzając dodatkowy indeks górny, dla oznaczenia dyskretnej chwili czasu, otrzymamy:

```
L^1_{1,1} \wedge Zwr\acute{o}conyWPrawo^1 \wedge RuchWPrz\acute{o}d^1 \Rightarrow L^2_{2,1} Zwr\acute{o}conyWPrawo^1 \wedge Obr\acute{o}tWLewo^1 \Rightarrow Zwr\acute{o}conyWG\acute{o}re^2 MSI
```

Rozwiązanie 9 (c.d.) ekstensywna reprezentacja zmian na gruncie rachunku zdań

Musimy wprowadzić osobne formuły dla każdej chwili czasu *t* i każdego miejsca [x,y].

Np. w "świecie Wumpusa" dla każdej kratki i czasu istnieć musi formuła postaci:

 $L^{t}_{x,y} \wedge Zwr\acute{o}conyWPrawo^{t} \wedge RuchWPrz\acute{o}d^{t} \Rightarrow L^{t+1}_{x+1,y}$